

De ce trebuie să fim gata din punct de vedere spiritual?

Stephen Kaung

Să citim de la Matei 24:32-45:

De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape. Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși. Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului. În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie, și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului. Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată. Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru. Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa. De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.

Cântarea pe care tocmai am cântat-o mă emoționează întotdeauna foarte profund. Este o cântare scrisă de fratele nostru iubit Watchman Nee în timpul prigonirilor din China. El a scris această cântare pentru a-și exprima nu numai propriile simțăminte, dar și pe cele ale tuturor sfinților din toate generațiile. Să sperăm că același sentiment ne însuflețește pe fiecare dintre noi!

Cu cât mai mult vedem ce se întâmplă în lume, cu atât mai puternic este strigătul din inimile noastre: „Doamne, până când?!” Generații la rând, credincioșii adevărați, care L-au iubit pe Domnul, au așteptat împlinirea promisiunii întoarcerii Lui. Dar se pare că El întârzie. Ne aducem aminte ce a spus Petru: „Pentru Dumnezeu o zi este ca o mie de ani, iar o mie de ani ca o zi.” Nu e vorba atât de mult de faptul că Domnul Își întârzie venirea, ci de îndelunga Lui răbdare față de mireasa Lui. Atâta vreme cât mireasa Lui nu este gata, El nu are la ce să se întoarcă. Deci, frați și surori, cât de important este, nu pentru noi înșine, ci pentru Domnul nostru, ca noi să fim gata! El nu va întârzia nici măcar o

clipă când mireasa Lui va fi gata. Acesta este motivul pentru care ne-am adunat împreună acum.

Încă nu simțim cât de important este acest ceas! Totul pare să ne indice că întoarcerea Lui este iminentă. Noi nu putem merge mai departe. Lumea nu poate merge mai departe. Toate semnele arată că întoarcerea Lui este foarte aproape. Frați și surori, fie ca noi să fim o generație care să aibă privilegiul de a-I ura „Bun venit!” acum, în vremurile noastre. Și sper că aceasta este rugăciunea inimilor noastre. Să ne rugăm.

Domnul nostru scump, Ți mulțumim că ne-ai adunat aici împreună. Ți mulțumim pentru îndelunga Ta răbdare. Ți mulțumim pentru bunătatea Ta plină de dragoste și pentru îndurările Tale minunate. Doamne, Tu ai dat naștere în inimile noastre unui dor aprins după Tine. Cu cât mai aprinse sunt, Doamne, tânjirea, așteptarea, dorința din inima Ta de a veni și de a ne primi la Tine! Doamne, eliberează-ne de atitudinea de automulțumire! Iartă-ne că suntem atât de ocupați cu atât de multe lucruri care sunt prețuite de noi! Doamne, pune stăpânire pe inimile noastre, încât în ele să exiști doar Tu Însuși. Doamne, folosește acest timp pentru a ne pregăti. Ți mulțumim că, la vremea potrivită, vei veni. Tu ai câțiva copii, pe ici, pe colo, ale căror inimi sunt gata să pregătească calea venirii Tale. În aceste zile din urmă, ridică Tu, Doamne, oameni, aici și în întreaga lume, care să Te cheme: „Vino repede, Doamne Isuse!” Folosește-ne pentru a aduce înapoi la Tine oameni. Ne oferim încă o dată Ție. Lucrează în noi, pregătește-ne. Ți cerem aceasta în Numele Tău scump! Amin!

Îi mulțumesc Domnului pentru tema acestei întâlniri. Cred că nu e vorba atât de mult de a avea o altă conferință. Este bine să ne întâlnim o dată pe an pentru părtășie. Dar pentru mine aceasta este o perioadă foarte deosebită și Îi mulțumesc Domnului că tema acestei conferințe vine tocmai la timpul potrivit. A fi gata din punct de vedere spiritual! Când ne gândim la acest aspect, prima întrebare pe care, probabil, ne-o punem este următoarea: Gata pentru ce? Nu există subiect mai important decât ceea ce vom împărtăși acum împreună.

După mine, există doar un singur motiv pentru a fi gata spiritual, și anume acela de a fi gata pentru a-L întâmpina pe Domnul nostru care vine. De la începutul istoriei omului, în vremea lui Adam și Eva,

Dumnezeu a venit în grădină și i-a dat omului o speranță. În Geneza, capitolul 3:15 se spune „Sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui. Iar șarpele îi va zdrobi călcâiul”. Aceasta este promisiunea lui Dumnezeu pentru lumea păcătoasă. Aceasta este singura cale de a fi salvați și eliberați. Dumnezeu a promis acest lucru de la bun început. Vedem apoi că această promisiune a fost reînnoită de foarte multe ori în Vechiul Testament prin profeți; promisiunea Lui se va împlini. De exemplu, în Isaia 9 s-a făcut o profeție pentru noi: „Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui. Îl vor numi: «Minunat Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii». El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și dreptate, de acum și în veci de veci: iată ce va face râvna Domnului oștirilor”. Isaia 53 este în întregime un capitol despre Mesia care va veni. El va suferi, va fi respins, I se va lua viața. El va purta păcatul lumii, va fi zdrobit. Cei din vremea Vechiului Testament nu au putut să înțeleagă de ce a promis El că sămânța femeii va fi de viță regală, slăvită și că ea va așeza împărăția Lui pentru totdeauna, și totuși, în același timp s-a proorocit că acest Mesia va suferi și va fi chiar omorât. Așadar, cei din vremea Vechiului Testament erau nedumeriți. Nu puteau pune împreună aceste două laturi ale lui Mesia. Am sentimentul că se întrebau dacă nu cumva Isaia 53 se referea la altcineva, pentru că în acea perioadă El încă nu Se descoperise. Să Îi mulțumim lui Dumnezeu că El este mereu credincios promisiunii Sale. Într-o zi, după aproximativ 4.000 de ani, un Copil s-a născut din femeie, un Fiu a fost ucis. Cuvântul a devenit trup, Dumnezeu a venit pentru a deveni om în cort omenesc, plin de har și adevăr. Cristos a venit. În timpul vieții Sale de pe pământ El părea interesat doar de starea spirituală a poporului Său. Nu părea să Îl preocupe latura pământească a poporului Său. La început, poporul evreu Îl întâmpină cu căldură, crezând că, probabil, El era Mesia cel demult promis. Dar treptat și-au pierdut credința. De ce? Pentru că El nu părea a îndeplini toate promisiunile: oare cârmuirea va sta pe umerii Lui, va sta El pe tronul lui David și va domni El peste neamuri?

Vă aduceți aminte de momentul în care Domnul Isus Și-a început slujirea. S-a dus în sinagoga din Nazaret și I s-a dat cartea proorocului Isaia. A deschis-o și a citit Isaia 61: „Duhul Domnului Dumnezeu este

peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți. El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului”. Apoi S-a oprit. Nu a terminat profeția lui Isaia. Nu a citit și despre ziua răzbunării. A lăsat ceva deoparte. Căci Domnul Isus, la prima Lui venire, trebuia să vină ca Miel al lui Dumnezeu care ridică păcatul. El trebuia să vină pentru a ne purta păcatele și grijile, El trebuia să fie înlocuitorul nostru înaintea lui Dumnezeu. El trebuia să ne răscumpere. Aceasta era lucrarea care trebuia îndeplinită pe pământ. Cât despre partea cu stăpânirea, partea cu slava, El a lăsat-o acolo unde era. A spus că slava Lui, ziua slavei Lui se referă la ziua răstignirii Sale, nu la cea a întronării Sale, pentru că, la prima Lui venire, Domnul nostru S-a concentrat asupra primei lucrări care era necesară. Însă, din loc în loc, vedem în Evanghelii că El face unele referiri la cea de-a doua Lui venire, dar face aceasta în pilde. Nu a vorbit direct despre cum Se va întoarce și va domni, ci în pilde.

De exemplu, în Luca 19 găsim o pildă, pilda omului de neam mare. „Un om de neam mare s-a dus într-o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție și apoi să se întoarcă. A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli și le-a zis: «Puneți-i în negoț până mă voi întoarce». Când s-a întors, după ce își luase împărăția, a poruncit să fie chemați robii aceia cărora le dăduse banii, ca să vadă cât câștigase fiecare cu ei din negoț.” Și știți că unul a mai câștigat zece, altul încă cinci. Iar altul nu a fost credincios. Cu alte cuvinte, El a oferit indicii cu privire la faptul că Se va întoarce. Într-o zi S-a dus la Ierusalim și ucenicii I-au arătat pietrele frumoase care decorau templul. Evreii se mândreau foarte mult cu acele pietre. Cât de mărețe erau! Dar, când Domnul a plecat de la templu cu ucenicii, a spus liniștit: „Da, dar într-o zi pietrele acestea nu vor mai sta în picioare”. Templul fusese zidit din pietre masive, extrem de solide și totuși, Domnul nostru spune că într-o zi nu va mai fi acolo piatră pe piatră. Ucenicii au auzit, însă nu au îndrăznit să spună nimic pe drum, pentru că acesta era un șoc mult prea mare pentru niște evrei. Dar, după ce Domnul S-a suit pe Muntele Măslinilor, S-a așezat acolo și patru dintre ucenicii Lui au venit în secret la El și L-au întrebat: „Stăpâne Doamne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care vor fi semnele venirii Tale și ale sfârșitului acestui veac?”

Ucenicii au pus toate aceste trei lucruri împreună. Dacă templul va fi complet nimicit, acest moment va marca sfârșitul lumii și va fi, totodată, semnul venirii lui Mesia. Dar Domnul nostru a început să îi învețe. Veți fi surprinși când veți citi Matei 24 și 25. La modul general vorbind, aceste două capitole se pot împărți în trei părți. Primele versete ne arată contextul în care au fost spuse, apoi întrebările ucenicilor cu privire la când și cum se va întâmpla distrugerea templului, apoi care va fi semnul venirii Lui și sfârșitul acestor lucruri. Domnul pare a da răspuns acestor trei întrebări arătând spre cele trei părți ale Cuvântului referitoare la evrei, Biserică și neamuri, întrucât în lume există aceste trei categorii.

Așadar, se pare că în Matei 24, de la versetul 4 la 31, El Se adresează mai ales evreilor. Pentru că, dacă citiți cu atenție, observați că, literalmente, totul se adresează lor. Aici Domnul nu vorbește în pilde. Totul se va împlini exact cum a spus. Apoi, de la versetul 32 până în capitolul 25, versetul 30, Domnul Se adresează Bisericii, pentru că aici găsim pilde cu privire la faptul de a fi folositori pentru El; în această parte accentul este pus pe latura spirituală. În prima parte se pune accent pe latura fizică, în cea de-a doua pe cea spirituală. De la versetul 31 până la sfârșitul capitolului 25, Domnul se adresează neamurilor. Dacă aveți în vedere aceste aspecte, atunci ele vă vor ajuta să înțelegeți aceste două capitole.

Dar să nu uitați că, chiar dacă Domnul pare a Se adresa la trei categorii diferite de oameni, multe lucruri se suprapun și există multe lucruri care se întâmplă tuturor celor trei categorii. Dacă vom reține aceste aspecte, ele ne vor fi de mare ajutor. Chiar și spre sfârșitul vieții Domnului nostru, înainte de crunta Lui suferință, El le-a spus ucenicilor: „Eu mă duc să vă pregătesc un loc. Și Mă voi întoarce și vă voi primi la Mine.”

Când a fost judecat de marele preot și de sinedriu, marele preot Caiafa L-a întrebat: „Ești Tu Fiul lui Dumnezeu?” Iar El a răspuns: „Tu ai spus-o; și Îl veți vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului”. Deci Domnul a mai oferit un indiciu al întoarcerii Sale. Chiar și în Ioan 21, după învierea Lui, El S-a arătat celor șapte la marea Tiberiadei și i-a spus lui Simon Petru: „Vino, urmează-Mă”. Petru L-a urmat, dar L-a mai urmat cineva. Atunci Petru L-a întrebat pe Domnul: „Dar cu acesta ce

va fi?” Știți că era vorba de Ioan. Domnul i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până la venirea Mea, ce îți pasă ție?”

Deci, pe ici, pe colo, în perioada primei Sale venitiri, Domnul a oferit indicii cu privire la întoarcerea Sa. El a terminat prima parte a lucrării Sale, dar mai există o a doua parte pe care trebuie să o realizeze, și anume întoarcerea Lui. Deci, frați și surori, pentru noi a doua Sa venire este evidentă. Sunt două venitiri ale lui Cristos. La prima Sa venire El a venit ca Miel al lui Dumnezeu și a ridicat păcatul lumii, dar, la a doua venire, va veni ca Leu al lui Iuda, va judeca lumea cu dreptate și va domni peste lume. Ucenicii Lui s-au adunat în jurul Lui pe Muntele Măslinilor și de acolo El S-a înălțat la cer.

Dacă citiți Faptele Apostolilor, capitolul 1, veți remarca că Domnul Isus stătea pe Muntele Măslinilor, ucenicii erau în jurul Lui și apoi El S-a înălțat la cer. A plecat de pe Muntele Măslinilor, S-a înălțat, și ucenicii L-au văzut înălțându-Se, până când un nor L-a acoperit. Nu-L mai vedeau, dar continuau să privească în sus. Atunci li s-au arătat doi oameni în veșminte albe, care i-au întrebat: „Bărbați galileeni, de ce vă uitați în sus? Nu știți că Cel care a plecat pe nori se va întoarce tot așa?” Ucenicii Îl văzuseră înălțându-se. Dar apoi norul L-a acoperit. Nu Îl mai puteau vedea. Oare Domnul a ajuns cu adevărat la tronul Său? Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, El a ajuns acolo. De unde știm asta? În primul rând, în ziua de Rusalii, Duhul Sfânt a coborât din ceruri și 120 de ucenici care se aflau în acea încăpere au fost botezați într-un singur Trup. Și aceasta este dovada că Domnul nostru a ajuns la tron. De ce? Pentru că Biblia ne spune așa, la fel și Petru: „Ceea ce ați văzut și auzit este o dovadă că Dumnezeu L-a făcut pe El Cristos și Domn”. Când Domnul Isus a ajuns la tron, Dumnezeu L-a uns cu untdelemn, cu Duhul Sfânt. Și untdelemnul turnat pe capul Lui se prelinge ușor pe barbă, și mai jos, acoperind trupul, până la ciucurii veșmintelor. Acesta este simbolul. După ce Domnul nostru a fost uns în ceruri ca Mare Preot, același untdelemn s-a coborât din cer peste cei 120 de oameni, și nu numai peste ei, ci peste toți membrii Trupului lui Cristos. Aceasta este o dovadă concludentă. Și nu numai atât. În Apocalipsa 5, Ioan era în Duhul; cerul era deschis și el a avut o viziune cu tronul lui Dumnezeu. A văzut în mâna lui Dumnezeu o carte cu faptele din lume. Satan poate ocupa această lume în calitate de uzurpator, dar el nu a fost

niciodată proprietarul lumii. Doar Dumnezeu a avut-o în proprietate. Și atunci Ioan a văzut un Miel stând în picioare, părând înjunghiat. Mielul este singurul vrednic, întrucât El l-a învins pe Satan și toate puterile văzduhului. El este vrednic să primească cartea și să o deschidă. Mulțumim lui Dumnezeu pentru asta!

Am trecut, așadar, în revistă înălțarea Domnului Isus. Pe baza acestor două dovezi suntem siguri că Domnul S-a ridicat la tron și șade acum la dreapta lui Dumnezeu, așteptând ca vrăjmașii Lui să fie puși sub picioarele Sale.

Frați și surori, dacă prima Lui venire a fost reală, la fel trebuie să fie și cea de-a doua venire. Dacă citiți epistolele, scrierile apostolilor, veți descoperi că întoarcerea Domnului, venirea Lui e menționată peste tot. De exemplu, în prima epistolă din Biblie scrisă de apostolul Pavel, 1 Tesaloniceni, dacă citiți acele 5 capitole, în fiecare este menționată venirea Domnului. Domnul i-a mântuit, i-a eliberat de închinarea la idoli pentru a crede în singurul Dumnezeu și pentru a aștepta întoarcerea Fiului lui Dumnezeu. Pavel le-a spus tesalonicenilor: „Voi veți fi cununa și bucuria mea la venirea Domnului.” În capitolul 3: „Într-o zi, Domnul va veni cu sfinții Lui”; în capitolul 4: „Trâmbița va suna, cei morți vor învia, cei vii vor fi transformați și ridicați la cer împreună cu Domnul care S-a coborât de la tron, și ei vor fi cu Domnul pe vecie.” Iar rugăciunea apostolului Pavel pentru credincioșii din Tesalonic a fost ca „Dumnezeul păcii să îi sfințească pe deplin, și trupul, sufletul și duhul lor să fie păstrate fără vină la venirea Domnului”.

Frați și surori, în biserica de la început, venirea Domnului era speranța binecuvântată a credincioșilor. Mai ales în vremurile de prigonire, credincioșii se întâlneau unii cu alții, se salutau, se mângâiau unii pe alții cu vorbele „Domnul vine!” De secole și generații întregi, speranța întoarcerii Domnului stă încă în picioare. De generații întregi credincioșii așteaptă întoarcerea Lui. Chiar și în prima generație ei așteptau întoarcerea Lui. Oare greșeau? Nu. Aveau dreptate. Duhul lor era drept. Cu cât mai mult citești Biblia, cu atât mai mult simți că venirea Lui nu poate fi prea îndepărtată. Chiar și în primul secol, dacă citim Apocalipsa 1:3, se spunea că „vremea e aproape. El vine”. Și, dacă vremea era aproape în secolul I, cu cât mai aproape este acum, în secolul al XXI-lea!

Nimeni nu știe când va veni El, chiar Domnul Isus a spus asta. Nimeni, nici îngerii, nici chiar Fiul omului. Doar Dumnezeu știe. Însă chiar dacă nu știe nimeni, un lucru e sigur: El va veni. Ne-a oferit semne care să arate cât de apropiată este venirea Lui. De exemplu, Domnul a spus: „Dacă vă uitați la smochin și vedeți că înmugurește, că îi ies frunzele, știți că se apropie vara”. Deci, spune Domnul, „când veți vedea aceste frunze, veți ști că El este aproape, chiar la uși.”

Când a fost pe pământ, Domnul Isus a blestemat un smochin. Spre sfârșitul slujirii Sale a văzut un smochin plin de frunze. S-a gândit că era plin și de fructe. Dar pomul nu avea deloc fructe, nu avea nimic care să Îi satisfacă tânjirea inimii. L-a blestemat, și acesta s-a uscat pe dată și a murit. De ce? Pentru că smochinul este un simbol al națiunii iudaice. Domnul a venit și S-a îngrijit de acest popor timp de 3 ani și jumătate, dar ei nu au dat deloc roade. Doar frunze. Un spectacol grandios, dar lipsit de realitate. Mulțumitor pentru oameni, dar complet nemulțumitor pentru Dumnezeu. De aproape două mii de ani, națiunea iudaică este dată la o parte, ca și cum ar fi moartă. Domnul a spus: „Când vedeți smochinul înmugurind și dând frunze, știți că vara este aproape”. Dacă vedeți întâmplându-se aceste lucruri, știți El este aproape. Este la uși.

În 1948 a luat naștere statul evreu, după aproape două mii de ani. A fost o surpriză pentru lumea întreagă. Nicio altă națiune, nicio altă rasă nu a renăscut după atâta amar de vreme, fără să fi avut o țară a sa, un guvern propriu. Și totuși, lucrul acesta s-a întâmplat. Vara este aproape. Cât de aproape? La uși. Cred că trebuie să fi trăit în Orient, ca să înțelegi această pildă. Pentru că, în țara noastră, dacă ești la ușă, o deschizi și intri imediat în casă. Dar în Orient nu e așa. În Orient sunt foarte multe încăperi. Cu cât ești mai bogat, cu atât ai mai multe încăperi. Și nu dai de familia care locuiește acolo decât când ajungi la capătul casei, în ultima încăpere. Dar, când te afli la ușa de la intrare, ești deja aproape.

Frați și surori, Domnul este deja la intrare. Cât este de aproape? El va apărea pe neașteptate. Va fi pentru tine o surpriză, o surpriză plăcută? Fără a intra prea mult în detalii, un lucru este sigur: dacă citești Biblia din scoarță în scoarță, știi toate profețiile despre a doua venire a Domnului. Toate profețiile care trebuiau să se împlinească înainte de această a doua venire a Lui s-au împlinit deja. Mai sunt profeții ce trebuie să se împlinească, dar ele se vor împlini la venirea Lui sau după

venirea Lui. Dar tot ce trebuia să se întâmple înainte de venirea Lui s-a împlinit, deci Domnul poate veni oricând. Problema cu poporul lui Dumnezeu de azi este că nu are o înțelegere reală a semnificației venirii Lui. Biblia folosește cuvinte diferite pentru a descrie venirea Lui. Dar este un cuvânt pe care îl găsim în Matei 4 – cuvântul din greacă este parousia, care înseamnă prezență. Astăzi Domnul este absent din punct de vedere fizic. Știm că El este prezent cu noi în Duhul. Dar, fizic, este absent. Însă într-o zi El va fi prezent în persoană. Cei care știu limba greacă spun că acest cuvânt, parousia, acoperă o perioadă de timp care include o serie de evenimente. Cu alte cuvinte, cuvântul parousia are un început și un sfârșit. Nu implică ceva care s-a întâmplat brusc, subit și s-a și terminat deja. Nu. Acoperă o perioadă de timp care trebuie să fie scurtă și implică desfășurarea unei serii de evenimente.

Să încercăm să explicăm. Vă amintiți de cei doi oameni îmbrăcați în alb din Fapte 1:11? „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? ... (Cel) care S-a înălțat...” Cuvântul „înălțat” înseamnă primit, primit sus. El va reveni, se va întoarce la fel. Așadar, venirea Lui are două părți, la fel cum plecarea Lui a avut două părți. Când a plecat, de pe Muntele Măslinilor până la nori a fost vizibil, iar de la nori la tron a fost invizibil. Tot așa va fi și când Se va întoarce: de la tron până la nori va fi invizibil, iar de la nori până pe Muntele Măslinilor va fi vizibil.

Există două semne ale venirii Lui.

1. El va veni „ca un hoț”. Când Domnul va veni, El va veni ca un hoț . De ce? Pentru că va veni în liniște, ascuns, pe neașteptate; va veni așa cum a plecat. Dar, când vine hoțul, ce ia?

2. Comoara. El lasă în urmă gunoiul. Așa se întâmplă. Când Domnul a folosit această metaforă, a vrut să ne arate că această prezență a Lui de la tron la nori va fi invizibilă, ca cea a unui hoț. Hoțul nu își va anunța niciodată venirea cu surle și trâmbițe.

Frați și surori, când Domnul va veni de la tron până la nori, va veni ca un hoț. Nimeni nu știe când. Va veni când nici te gândești. Și, când va veni, va fura comoara inimii Sale. Atunci, din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată, primită, iar cealaltă va fi lăsată. Din doi bărbați care vor munci la câmp, unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. Din doi oameni care vor dormi, unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. Când Domnul spune aceste lucruri, El Se referă la Biserică, nu la

necredincioși. Se referă la cei care vor mai fi în viață la venirea Lui. Noi mai suntem încă în viață și s-ar putea să avem privilegiul de a fi răpiți, luați fără să fi trecut prin moarte.

În Apocalipsa 12 Ioan a avut o viziune. O viziune cu o femeie în durerile nașterii și cu un balaur roșu care aștepta acolo. Pe balaur nu îl interesa atunci femeia, ci copilul de parte bărbătească din pântecele ei. Aștepta să îl înghită pe copil. Dar Biblia spune că, atunci când s-a născut, copilul a fost ridicat direct la tron. Frați și surori, acest copil este ceea ce Dumnezeu caută. Biserica trebuie să fie Biserica învingătoare, dar, din nefericire, poporul lui Dumnezeu nu îndeplinește ceea ce Dumnezeu are în vedere. Așadar, în urma durerilor nașterii îndurate de Biserică de-a lungul veacurilor, Dumnezeu așteaptă să se nască un copil de parte bărbătească, învingătorii. Învingătorii nu sunt persoane speciale; ei sunt creștini obișnuiți. Ei Îl urmează pe Miel oriunde merge. Și vor fi luați, deoarece ei sunt o comoară pentru Domnul. Dar, atenție! Credincioșilor, dacă nu veghem, dacă ne culcăm pe o ureche și ne apucăm de băut și mâncat și suntem prinși de grijile acestei lumi, s-ar putea să ajungem atât de înrădăcinați în această lume, încât să nu putem fi luați; vom fi lăsați aici. La tron vor fi luați toți cei care sunt gata de la începutul prezenței Domnului. De îndată ce copilul a fost ridicat la tron (Apocalipsa 12), pe norii cerului s-a dat o luptă. Arhanghelul Mihail și îngerii lui au luptat cu Satan și îngerii lui. Și nu va mai fi loc pentru Satan în văzduh, unde este cartierul lui general; el va fi aruncat din văzduh pe pământ. Văzduhul a fost curățit. De ce? Ca să coboare Domnul. Frați și surori, vom merge în cer! Atunci, pe loc! Pe neașteptate, peste tot în lume vor dispărea oameni. Binecuvântați sunt cei care sunt luați. Ei sunt gata, gata din punct de vedere spiritual. Domnul va veni ca un hoț. Va veni când nici nu vă gândiți și va fura comoara inimii Lui. Când Satan va fi aruncat pe pământ, ce se va întâmpla? Un mare necaz. Și, din nefericire, mulți creștini vor trece prin necazul cel mare. Va fi un necaz cum lumea nu a mai cunoscut, nu a mai văzut așa ceva niciodată. Dar, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, El le mai oferă o șansă chiar și celor care L-au dezamăgit; le mai oferă o șansă.

Oamenii vor spune: „Cristos e aici, e acolo”, dar să nu-i ascultați, căci Cristos va veni ca și fulgerul, va străluci de la răsărit la apus, și toată lumea Îl va vedea. Va veni cu îngerii Lui, când trâmbițele vor suna. Cei

care sunt ai Lui vor fi înviați într-o clipă, cei care vor fi vii vor fi schimbați și toți vor fi înălțați în văzduh. Nu la tron, ci în văzduh.

Frați și surori, de fiecare dată când cântăm despre speranța noastră binecuvântată – că trâmbițele vor suna și noi vom fi luați în văzduh –, mă simt minunat. Cu mult mai minunat va fi atunci când Domnul, pentru că noi am păzit cuvântul mărturiei, ne va scăpa de necazul cel mare care se va năpusti asupra acestei lumi!

Mai există și o a doua parte a prezenței Lui. El va păși pe Muntele Măslinilor, care se va despica în mijloc, și poporul evreu, poporul Lui ales, Îl va vedea și se va pocăi. Domnul va veni pentru a-l elibera.

Dragi frați și surori, nu credeți că e vremea să ne trezim? Ce se va întâmpla când El Se va întoarce? Ce se va întâmpla când noi, credincioșii, Biserica Lui, vom fi toți în văzduh ca să Îl întâlnim pe Domnul acolo? Ce se va întâmpla acolo? Când cea de-a șapte pecete va fi fost ruptă și mânia lui Dumnezeu se va abate asupra acestui pământ, ce se va întâmpla în cer? Biblia ne spune: va urma judecata de la scaunul de judecată al lui Cristos.

Dragi frați și surori, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că, datorită faptului că Domnul nostru Isus a fost străpuns pe crucea Calvarului, noi nu vom mai fi judecați deloc cu privire la viața veșnică sau moartea veșnică, judecată care va avea loc la Marele Tron de judecată al lui Dumnezeu. Acesta nu va fi pentru noi. Cu alte cuvinte, judecata judiciară a lui Dumnezeu va fi trecut deja peste noi. El ne-a salvat de la judecată, de la moarte și ne-a dat viața veșnică. Aceasta nu înseamnă că cei credincioși nu vor fi judecați. Va fi un scaun de judecată al lui Cristos. Un scaun, nu un tron. Pentru că tronul este de natură judiciară; acolo se hotărăște moartea veșnică sau viața veșnică. Pentru noi va fi un scaun de judecată, *bema* în limba greacă.

Ce înseamnă *bema*? Să apelăm iar la Orient. În Orient, familiile sunt mari; în cadrul lor se află un cap al familiei, poate un bunic, poate un străbunic – el este capul familiei. Autoritatea lui se află asupra întregii familii. Cu anumite ocazii familia se întrunește. Doar membrii familiei pot participa la întrunire. Se adună într-o încăpere în care se află un fel de pedestal pe care stă capul familiei și îi judecă pe membrii ei. Cei care au făcut ceva ce aduce mândrie familiei vor primi laude și vor fi răsplătiți. Dar cei care au adus rușine familiei vor fi pedepsiți, disciplinați. Acesta este *bema*.

În Romani 14:10 și 2 Corinteni 5:10 se vorbește despre scaunul de judecată al lui Cristos. La scaunul de judecată, familia se va aduna în jurul Domnului Isus și vom fi judecați potrivit cu ceea ce am făcut. Nu în funcție de ce am făcut înainte de a fi fost mântuiți, ci după ce am fost mântuiți și am primit viața Lui. O, cum ar trebui noi să trăim înaintea Lui!

Frați și surori, pentru cei care sunt gata, acesta va fi cel mai binecuvântat timp. Va fi vremea când toate lacrimile vor fi șterse, când toate neînțelegerile vor fi clarificate, va fi o vreme când crucea pe care ai purtat-o ani la rând se va transforma într-o cunună. Cu câtă nerăbdare a așteptat Pavel acea zi! Dar pentru cei care nu sunt gata, va fi o zi de temut. Frați și surori, de aceea trebuie să fim gata. Gata din punct de vedere spiritual. Nu este vorba de o arătare în exterior a acestei stări de a fi gata. De-a lungul vremii s-au făcut profeții cu privire la anumite zile în care ar fi trebuit să apară Cristos. Oamenii și-au părăsit casele, au fugit în pustie și au așteptat întoarcerea Lui. Dar El nu a venit. Nu fizic. Nu-ți fie frică să te duci deseară la culcare. Nu renunța la locul de muncă sau la munca în sine spunându-ți: Deoarece Domnul vine, de ce să mai lucrăm? Cum să mai putem dormi?

Frați și surori, a fi gata nu constă în aceste lucruri. Noi trebuie să fim gata în duhul nostru, în inima noastră. Ești gata din punct de vedere spiritual pentru venirea Domnului?

O, Doamne, ajută-ne să fim gata nu doar de teamă, ci din dragoste pentru Tine. Noi vrem să vii înapoi. Îți cerem aceasta în numele Tău iubit!

Amin!